

A TALAJOK KÖNNYEN KIOLDHATÓ ELEMTARTALMÁNAK VÁLTOZÁSA BIOGÁZ GYÁRTÁS MELLÉKTERMÉKÉNEK HATÁSÁRA

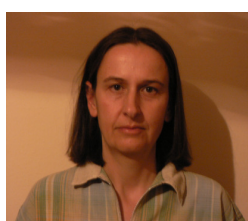
CHANGES OF ELEMENT CONTENT OF SOIL ON APPLICATION OF BIOGAS FERMENTATION SLUDGE

Vágó Imre¹ – Makádi Marianna² – Czinkota Imre³ – Kátai János¹ – Tolner László³

¹Debreceni Egyetem, Agrár- és Gazdálkodástudományok Centruma
Mezőgazdaságtudomány, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar,
Agrokémiai és Talajtani Tanszék, Debrecen, E-mail: Vago@agr.unideb.hu

²Nyíregyházi Kutató Központ

³Szent István Egyetem, Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar
Talajtani és Agrokémiai Tanszék, Gödöllő

Összefoglalás

A biogáz gyártás mellékterméke veszélyes hulladék, ezért lényeges, hogy komplexen ellenőrizzük mezőgazdasági hasznosíthatóságát. 2007-ben szabadföldi kísérleteket állítottunk be Nyírbátor közelében annak tisztázására, hogy a különböző adagokban a talajba juttatott biogáz fermentlé hogyan befolyásolja a talaj táp- és toxikus elem tartalmát. A közleményben a 0,01 M dm⁻³ kalcium-kloridos talajextrakciót követő ICP vizsgálatok eredményeit ismertetjük.

Kulcsszavak: biogáz gyártás fermentációs maradék, mezőgazdasági hasznosítás, növénytáplálás, talaj könnyen oldható elemtartalma

Summary

The fermentation residue of biogas production is a hazardous waste, this is why it is essential to make a complex investigation of its agricultural use. In 2007, a field trial was set up near to Nyírbátor, Hungary. They objected to clear how different dosages of biogas fermentation residues in the soil affect the nutrient- and toxic element content of soil. In this paper we especially introduce the results of soil extraction with 0.01 M dm⁻³ CaCl₂ and of the ICP analysis after that.

Key words: biogas fermentation residue, utilization is the agriculture, plant nutrition, easily soluble element contents of soil

Bevezetés

Az utóbbi időkben a nagy szervesanyag-tartalmú mezőgazdasági, esetleg élelmiszer feldolgozási melléktermékek és maradékok energetikai hasznosításának két fő módja van mindinkább elterjedőben: az oxidatív eljárás (elégetés biomassza-erőművekben; Schiemenz et al., 2007), illetve a reduktív eljárás (hasznosítás biogáz előállítására). Az eljárások annyiban is hasonlítanak egymásra, hogy a képződött végtermékek (biomassza erőműveknél a nagy mennyiségű hamu, míg a biogáz telepeknél a fermentációs maradék) elhelyezése gondot okoz.

Mivel mindkét melléktermékben jelentős mennyiségű növényi tápanyag található, felvetődik annak lehetősége, hogy ezeket a növénytermesztésben alternatív tápanyagforrásként hasznosítsuk.

Az irodalomban viszonylag kevés publikáció foglalkozik a fermentációs maradékok hasznosíthatóságának vizsgálatával a növénytermesztésben. Qi et al. (2005) Észak-Kínában vizsgálta a biogáz előállítása utáni maradék hatását néhány kertészeti kultúrára, elsősorban uborkára és paradicsomra. Vizsgálataik igazolták, hogy nem csupán a növényi produkció növekedett, hanem a termékek C-vitamin tartalma is.

Banik és Nandi (2004) vizsgálati eredményei szerint a laskagomba nagyobb mennyiségű és jobb minőségű terméssel reagált a fermentációs maradékkal történő táplálásra.

Hazánkban az utóbbi néhány évben jelentős mennyiségű biogáz üzemeltetést állítottak üzembe. Ez azért tekinthető szerencsés folyamatnak, mert biogáz előállításra (a szerves vegyipar termékeinek kivételével) szinte valamennyi, szerves vegyületet tartalmazó anyag (trágya, fekália, élelmiszeripari melléktermékek és hulladékok, zöld növényi részek, háztartási zöldhulladékok, lejárt élelmiszerek, éttermi maradékok, kommunális szennyvíziszap, stb.) alkalmas. A nedves biogáz-gyártás alapanyaga általában a hígtrágya, vagy élelmiszeripari szervesanyag-tartalmú folyadék, melyeknek szárazanyag-tartalma 2-8%, és a szervesanyag-tartalma 40-60% között van (Farkas, 2004).

A fermentációs maradvány felhasználása a növénytáplálásban hazánkban is kedvező alternatíva lehet a jelenlegi helyzetre, miszerint a maradványt veszélyes hulladékként kell elhelyezni. Ehhez természetesen további ismeretanyagra van szükségünk arról, hogy milyen hatást fejt ki ez az anyag a talajra, illetve a növényekre. Makádi et al. (2008) eredményei szerint szójának nemcsak a termésmennyisége növekedett fermentációs maradék kijuttatásának hatására, hanem a fontosabb minőségi paraméterei is számottevően javultak.

Jelen dolgozatban bemutatott kísérleteink célja annak megállapítása volt, hogy a fermentációs maradékkal való kezelés hatására változik-e, és ha igen, milyen mértékben, a talaj $0,01 \text{ M dm}^{-3}$ kalcium-klorid oldható elemtartalma.

Anyag és módszer

Szabadföldi kísérlet keretében vizsgáltuk a biogázüzemi fermentlé hatását savanyú kémhatású (pH-KCl: 4,89), homok textúrájú talajon. A kísérlet beállítására Nyírbátor területén került sor 2007-ben. Kísérleteinkhez Európa egyik legnagyobb kapacitású biogáz előállítójának, a Nyírbátori Regionális Biogáz Üzemnek (1. ábra) a fermentációs maradékát használtuk fel. Ebben az üzemben szarvasmarha-, sertés- és baromfitrágyák, továbbá növényi maradványok, baromfi vágóhídi és egyéb állati hulladékok vegyes ártalmatlanítására, feldolgozására kerül sor.

1. ábra

Nyírbátori Regionális Biogáz Üzem

A kiindulási anyagok összetétele, karaktere a vegetációs időszaktól, illetve a mezőgazdasági és élelmiszeripari üzemek technológiai fázisaitól is függ. Ez azt eredményezi, hogy a fermentációs maradék sem állandó összetételű, a nyersanyagok jellemzőin túl még a biogáz üzem aktuális működési paramétereitől is függ. Ezért a szántóföldre juttatás előtt minden esetben meg kell vizsgálni a fermentációs maradék karakterisztikus paramétereit.

Az általunk felhasznált fermentációs maradék anyag nyers állapotban mért jellemző értékeit az 1. táblázat tartalmazza.

1. táblázat

A kísérlethez felhasznált biogáz fermentációs maradék néhány jellemzője

pH(KCl)	8,025
Sűrűség	1,026 t m ⁻³
Összes N	0,376 %
Összes P	0,28 g kg ⁻¹
Összes K	0,74 g kg ⁻¹
Összes Mg	32,7 mg kg ⁻¹
Összes Na	272,5 mg kg ⁻¹

Bár a fermentációs maradék sokféle növényi tápanyagot tartalmaz, a kísérletekben kijuttatandó mennyiségét a nitrogén tartalmához igazítottuk. Ennek megfelelően – a kontroll kezelés mellett – még 5 és 10 dm³ m⁻² adagnak megfelelő mennyiségben juttattuk ki folyékonytrágya szóróval. A randomizált kísérleti parcellákat négy ismétlésben állítottuk be, szója (*Glycine max* L). Merr. 'Otilia') jelzőnövénnyel (2. ábra).

2. ábra

Jelzőnövény: szója (*Glycine max L.* Merr. 'Otilia')

A szója termését 2007 októberében learattuk, majd a kísérleti parcellák talajának 0-20 cm-es rétegéből mintát vettünk. A talajmintákat légszáraz állapotba hoztuk, a növényi maradványokat eltávolítottuk belőle, majd a talajt addig aprítottuk, míg a teljes mennyisége a 2,0 mm-es lyukméretű szitán áthullott.

A talajmintákból $0,01 \text{ M dm}^{-3} \text{ CaCl}_2$ extraháló oldattal rázatva kivonatot készítettünk (Nagy, 2003), majd szűrtük. A szűrletben ICP OES módszer alkalmazásával mértük a kioldott elemtartalmakat (Kovács et al., 2000). A kapott eredményeket egy tényezős varianciaanalízissel értékeltük, a Tolner László által kidolgozott számítógépes program segítségével (Aydinalp et al., 2010; Tolner et al., 2007).

Vizsgálati eredmények és értékelésük

A 2. táblázatban a $0,01 \text{ M dm}^{-3} \text{ CaCl}_2$ kivonatban ICP OES módszerrel mért elemtartalmakat közöljük. A mérési adatok egy-egy kezelés négy ismétlésének átlagát reprezentálják. A táblázat utolsó két oszlopában feltüntettük a varianciaanalízis eredményeit is.

A táblázatban található eredményeket áttekintve az alábbi következtetéseket lehet levonni:

A szója talajára kijuttatott fermentációs maradék nem befolyásolta szignifikáns mértékben a tenyészidő végén a talajból extrahálható Al, B, Be, Ca, Cd, Co, La, Li, Ni és Sr mennyiségét.

2. táblázat

A biogáz fermentációs maradék alkalmazásának hatása a talaj 0,01 M dm⁻³ CaCl₂ oldattal extrahálható elemtartalmára (mg kg⁻¹)

vegy-jel	kontroll	5 dm ³ m ⁻² fermentlé	10 dm ³ m ⁻² fermentlé	F érték, szignifikancia	SzD 5% mg kg ⁻¹
Al	2,80	2,53	1,50	1,32 n.sz.	
B	0,33	0,45	0,50	2,92 n.sz.	
Be	4,54	4,50	3,87	0,58 n.sz.	
Cd	0,063	0,067	0,0545	1,00 n.sz.	
Co	0,064	0,071	0,057	1,18 n.sz.	
Cu	0,089	0,112	0,118	5,18+	0,026
K	44,43	65,3	72,5	9,91*	18,16
La	0,175	0,172	0,173	1,92 n.sz.	
Li	0,148	0,152	0,160	0,60 n.sz.	
Mg	46,9	54,1	65,7	45,64**	5,49
Mn	25,5	35,1	35,5	247,5***	1,41
Na	16,6	31,5	38,0	15,7*	10,92
Ni	0,50	0,52	0,35	0,81 n.sz.	
P	0,77	1,94	3,62	8,93*	1,88
S	5,92	8,18	9,90	18,79**	1,85
Sc	0,025	0,027	0,029	94,72***	0,0008
Si	0,32	0,35	0,45	5,08+	0,12
Sr	8,56	8,60	8,62	0,01 n.sz.	
Zn	1,40	0,98	0,62	10,92*	0,46

Szignifikancia szintek jelölése:

*** P = 0,1%-os szinten szignifikáns

** P = 1,0%-os szinten szignifikáns

* P = 5,0%-os szinten szignifikáns

+ P = 10%-os szinten szignifikáns

n.sz. nem szignifikáns

Feltűnő ennek ellenére, hogy a kontrollhoz képest a nagyobb adagú fermentlé hatására a talaj oldható Al-tartalma mintegy a felére csökkent. Ez kedvező jelenség, hiszen a talajoldat nagy alumíniumion tartalma látens, súlyosabb esetben manifesztálódott fitotoxikus hatást fejthet ki. A szójanövények normális fejlődéséből megállapítottuk, hogy erről ebben a kísérletben nem lehet szó, mégis egyértelműen a fermentációs maradék javára kell írni az Al-tartalom csökkentését. Valószínűleg a mért alumínium értékek nagy szórása okozta, hogy a csökkenés nem érte el a szignifikáns mértéket.

A kísérleti talaj börtartalma valamelyest növekedett, ami a növények tápanyag-ellátásának szempontjából szintén kedvező tendenciára utal.

Megnyugtató, hogy a kezelések hatására nem változott a mért nehézfémek (Cd, Co, La, Ni, Sr) koncentrációja a talajkivonatokban. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a mért könnyűfémek egy részére (Be, Li) is.

A mért növényi tápelemek többsége szignifikáns növekedést mutatott a könnyen oldható talajfrakcióban. A makroelemek közül a foszfor- és a káliumtartalom P = 5,0%-os szinten szignifikáns mértékben fokozódott, míg a kén tartalom növekedése elérte a P = 1,0 %-os megbízhatósági szintet. Különösen szembeötlő, hogy a talaj oldható P-frakciója megötszöröződött (!), de a kálium- és a kén tartalom is a kontroll értékének több mint másfélszeresére növekedett. A talaj P-, K- és S-készletének növekedését a fermentlé kijuttatás egyértelműen pozitív hatásai közé kell sorolnunk.

A mezoelemek közül a kalcium változását nem tudjuk figyelemmel kísérni ezen módszerrel. A másik mezoelemről, a magnéziumról viszont megállapítható, hogy a ferment maradék kijuttatása fokozta a visszamérhető mennyiségét. Ezt a jelenséget szintén a fermentlé előnyei között kell számon tartanunk.

A mikroelemek közül a mangán mennyisége szorosan, $P = 0,1\%$ -os szinten szignifikáns mértékben, mintegy 40% -kal növekedett. Az oldható réztartalom növekedése szerényebb mértékű és csak eléggé laza ($P = 10\%$ -os) volt.

Figyelemre méltó, hogy a talaj könnyen extrahálható cinktartalma viszont $P = 5,0\%$ -os szinten szignifikáns mértékben kevesebb, mint a felére csökkent a kezelések hatására. A jelenségnek az a magyarázata, hogy a talaj oldható foszfortartalma nagymértékben megnövekedett. A nagy foszfátkoncentráció – rosszul oldódó cink-foszfat csapadék képzése útján – csökkenti az oldott cinktartalmat. Ez a jelenség viszont a negatív hatások közé sorolandó.

Kedvezőtlen, hogy a kezelések hatására a talaj nátriumion tartalma jelentős mértékben, $P = 5,0\%$ -os szinten, a kétszeresére növekedett. A nátriumtartalom növekedése nemcsak a növények szempontjából lehet hátrányos, hanem – hosszabb távon – a talaj állapotát is hátrányosan befolyásolhatja.

Következtetések

A savas pH-jú, homok textúrájú, kis pufferkapacitású, tehát a külső hatásokra érzékeny talajon végzett kísérleteink bizonyítják, hogy a biogáz gyártás melléktermékeként képződött fermentációs maradék hasznosítása a növény táplálásban kedvező eredményeket hozott, a makro-, mezo- és mikroelemek többségének mennyisége növekedett a talajextraktumban. Toxikus elem felhalmozódást nem tapasztaltunk. Megítélésünk szerint a fermentációs maradék jól használható a talajok trágyázására. A talajok nátriumtartalma viszont növekedett, ami a megfelelő óvatosság szükségességét támasztja alá.

Irodalomjegyzék

- AYDINALP C. - FÜLEKY GY. - TOLNER L. (2010): The comparison study of some selected heavy metal in the irrigated and non-irrigated agricultural soils. *Bulgarian Journal of Agricultural Science*, 16:754-768.
- BANIK, S., NANDI, R. (2004): Effect of supplementation of rice straw with biogas residual slurry manure on the yield, protein and mineral contents of oyster mushroom. *Industrial Crops and Products*, 20: 311-319.
- FARKAS, B. (2004): Biogáz lehetőségei a mezőgazdaság, a környezetvédelem és az energetika szempontjából. Budapesti Gazdasági Főiskola, Külkereskedelmi Főiskolai Kar, Nemzetközi Kommunikáció Szak. BGF KFKK Elektronikus Könyvtár, Budapest, 22-23. p.
- KINCSES, I., FILEP, T., KREMPER, R., SIPOS, M. (2008): Effect of nitrogen fertilization and biofertilization on element content of parsley. *Cereal Research Communications*. 36. 571-574. p.
- KOVÁCS, B., PROKISCH, J., GYŐRI, Z., BALLA KOVÁCS, A., PALENCSÁR, A.J. (2000): Studies on soil sample preparation for inductively coupled plasma atomic emission spectrometry analysis. *Communications in Soil Science and Plant Analysis* **31**. 1949-1963.
- KOVÁCS, B. A.; SIPOS, M.; KREMPER, M., (2008): Influence of bio- and chemical fertilization on nitrate accumulation, phosphorus and calcium content in lettuce (*Lactuca sativa* L.). *Cereal Research Communications*, **36**. 555-559.
- MAKÁDI, M., TOMÓCSIK, A., EICHLER-LÖBERMANN, B., SCHIEMENZ, K. (2008): Nutrient cycling by using residues of biogas-digestate on plant and soil parameters. *Cereal Research Communications*. 36. 1807-1810.

- NAGY, P. T. (2003): A trágyázás hatása a 0,01 M kalcium-kloridban oldható nitrogénformák mennyiségének változására. Agrártudományi Közlemények 10. 166-170.
- QI, X., ZHANG, S., WANG, Y., WANG, R. (2005): Advantages of the integrated pig-biogas-vegetable greenhouse system in North China. Ecological Engineering, 24: 177-185.
- SCHIEMENZ, K., DRESOW, J., EICHLER-LÖBERMANN, B. (2007): Verwertung von Biomasse-Aschen zur P-Düngung im Pflanzenbau. In: Mitteilungen der Gesellschaft für Pflanzenbauwissenschaften; Gesellschaft für Pflanzenbauwissenschaften (A. Herrmann, F. Taube) (Hrsg.): 50. Jahrestagung in Bonn (18.-20. September 2007). 19. Kiel: Schmidt & Klaunig KG, 2007. - ISBN 978-3-88312-412-4, S. 62 - 63.
- TOLNER, L., CZINKOTA, I., RÉKÁSI, M., KOVÁCS, A. (2007): Reproducibility of soil acidity investigations. VI. Alps-Adria Scientific Workshop, Obervellach, 2007.